

prima instanță: C. Crețu
instanța de apel: N. Cernat
A. Gavrilița, A. Pahopol

dosarul nr. 2ra-1003/15

Î N C H E I E R E

14 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă
Judecătorii - Sveatoslav Moldovan, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul lui Andronache Iurie, avocatul Sîrbu-Beșliu Irina,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Asociația de Economie și împrumut “Bardar” împotriva lui Andronache Iurie și Fortuna Angela cu privire la transmiterea în posesiune a bunurilor imobile, evacuarea și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2013

c o n s t a t ă

La data de 21 iulie 2010 Asociația de Economie și împrumut “Bardar” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Andronache Iurie și Fortuna Angela cu privire la transmiterea în posesiune a bunurilor imobile, evacuarea și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a menționat că, în baza contractului de împrumut nr. 1 încheiat la 08 iunie 2006, a acordat lui Andronache Iurie un împrumut bănesc în sumă de 70000 lei, pe un termen de 36 luni, dobînda anuală fiind de 36 %, cu scadența finală la 01 iunie 2009. În temeiul clauzei stipulate în p.3.1 din același contract, fidejutorul Fortuna Angela a garantat rambursarea împrumutului, plata dobînzii și a penalităților de către Andronache Iurie. În vederea asigurării rambursării integrale și în timp util a împrumutului acordat, dobînzii pentru utilizarea lui și a altor plăți, conform contractului de ipotecă nr. 1.1 din 19 iunie 2006, pîrîtul Andronache Iurie a pus în gaj bunurile imobile amplasate în satul Bardar raionul Ialoveni, și anume: terenul aferent cu suprafața de 0,1281 ha cu numărul cadastral 5521909010, construcția locativă individuală cu suprafața de 69,3 m.p. cu

numărul cadastral 552110901001, construcția locativă individuală cu suprafața 150,5 m.p. cu numărul cadastral 552110901002, construcția accesorie cu suprafața de 24,0 m.p. cu numărul cadastral 552110901003, construcția accesorie cu suprafața de 10,1 m.p. cu numărul cadastral 552110901004, construcția accesorie cu suprafața de 33,7 m.p. cu numărul cadastral 552110901005, bunuri evaluate de către părți la suma de 91000 lei.

Susține că, prin neexecutarea la scadență a obligațiilor contractuale, i-au fost cauzate pierderi în sumă totală de 116124,41 lei, dintre care 48942 lei - suma împrumutului nerambursat, 12093,85 lei - dobânda restantă, 42917,49 lei - penalitate pentru împrumutul restant și 12171,07 lei penalitate pentru dobânda restantă.

Solicită transmiterea silită în posesia Asociației de Economii și împrumut „Bardar” a terenului și construcțiilor menționate și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 10451,57 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Ialoveni din 17 februarie 2011 s-a admis acțiunea: s-a transmis silit în posesia Asociației de Economii și împrumut „Bardar” imobilele situate în satul Bardar, raionul Ialoveni și anume: terenul aferent cu suprafața de 0,1281 ha cu numărul cadastral 5521909010, construcția locativă individuală cu suprafața de 69,3 m.p. cu numărul cadastral 552110901001, construcția locativă individuală cu suprafața 150,5 m.p. cu numărul cadastral 552110901002, construcția accesorie cu suprafața de 24,0 m.p. cu numărul cadastral 552110901003, construcția accesorie cu suprafața de 10,1 m.p. cu numărul cadastral 552110901004, construcția accesorie cu suprafața de 33,7 m.p. cu numărul cadastral 552110901005, ce aparțin lui Andronache Iurie cu drept de proprietate, cu evacuarea ultimului, a membrilor lui de familie și a bunurilor din imobilul respectiv. S-a încasat din contul lui Andronache Iurie și Fortuna Angela în beneficiul Asociației de Economii și împrumut „Bardar”, în mod solidar, cheltuielile de judecată în sumă de 3150 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2011 s-a respins apelul declarat de Andronache Iurie și Fortuna Angela ca fiind nefondat și s-a menținut hotărîrea judecătoreiei Ialoveni din 17 februarie 2011.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 17 noiembrie 2011 s-a considerat ca inadmisibil recursul declarat de Andronache Iurie și Fortuna Angela.

La data de 13 martie 2012, Asociația de Economii și împrumut „Bardar” a depus la judecătoria Ialoveni cerere privind eliberarea unei hotărîri suplimentare.

Prin hotărîrea suplimentară a judecătoreiei Ialoveni din 28 martie 2012 s-a transmis silit în posesia Asociației de Economii și împrumut „Bardar” a bunurilor imobile depuse în gaj în temeiul contractului de ipotecă nr. 1/1 din 19.06.2006 cu scopul comercializării bunurilor respective de către creditor în vederea reparării daunei create de debitor.

Prima instanță a constatat că, la depunerea cererii de chemare în judecată Asociația de Economii și împrumut „Bardar” a solicitat instanței de judecată constatarea faptului transmiterii silită în posesia sa a bunurilor imobile depuse în gaj în temeiul contractului de ipotecă nr. 1/1 din 19 iunie 2006 cu scopul comercializării bunurilor respective de către creditor în vederea reparării daunei create de debitor, însă în dispozitivul hotărîrii judecătoreiei Ialoveni din 17 februarie 2011 instanța de judecată nu s-a pronunțat asupra pretențiilor nominalizate supra, prin urmare considerînd justificată adoptarea unei hotărîri suplimentare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2013 s-a respins cererea de apel declarată de Andronache Iurie și s-a menținut hotărîrea suplimentară a judecătoriei Ialoveni din 28 martie 2012.

La data de 25 februarie 2015 reprezentantul lui Andronache Iurie, avocatul Sîrbu-Beșliu Irina a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2013, solicitînd repunerea în termen, admiterea recursului, casarea deciziei recurate cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de fond.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de judecată a încălcat și aplicat greșit normele de drept material și procedural, iar concluziile instanței menționate în hotărîrea contestată sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Menționează că, cererea privind eliberarea hotărîrii suplimentare a fost depusă de o persoană neîmputernicită, totodată hotărîrea suplimentară a judecătoriei Ialoveni din 28 martie 2012 a fost emisă în lipsa sa și fără a fi citat în mod legal.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4);
- b) recursul este declarare prevăzut la art.434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul declarat de reprezentantul lui Andronache Iurie, avocatul Sîrbu-Besliu Irina este depus cu omiterea termenului prevăzut la art. 434 din Codul de procedură civilă, din următoarele motive.

Completul reiterează că, termenul de declarare a recursului este de decădere și nu poate fi restabilit, prin urmare solicitarea recurentului de repunere în termen a recursului urmează a fi respinsă.

Materialele pricinii denotă cu certitudine faptul că, instanța de apel a emis decizia contestată la data de 29 ianuarie 2013 (f.d. 129) care a fost expediată lui Andronache Iurie și A.E.Î. “Bardar” la data de 13 februarie 2013.

În pofida faptului că, la materialele cauzei avizul de primire a actului de dispoziție menționat lipsește completul relevă că, intervalul de timp de 2 ani, scurs de la momentul pronunțării deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2013 și data depunerii cererii de recurs – 25 februarie 2015 atestă dezinteresul vădit al recurentului vis-a-vis de procesul civil la care este parte și în special neglijența de informare în privința soluției adoptate de instanța de apel.

Relevantă în acest aspect este hotărârea CEDO pronunțată în cauza *Ponomaryov vs Ucraina* (cererea nr. 3236/03, 03 aprilie 2008) în conținutul căreia Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrînge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Curtea a admis că revine în primul rînd instanțelor interne să decidă asupra repunerii în termen de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen. Un asemenea motiv ar putea fi, spre exemplu, necomunicarea hotărârii luate în proces de către autoritățile competente ale statului. Chiar și atunci, totuși, indică Curtea, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință. În toate cazurile, instanțele interne ar trebui să verifice dacă motivele de repunere în termen ar putea justifica o ingerință în principiul autorității de lucru judecat.

Reglementări similare au fost statuate de către înalta Curte și în cauzele *Ceacir vs Moldova*, *Popov vs Moldova* și *Melnic vs Moldova*, în care s-a menționat că prin

neaducerea vre-unui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către pârți a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamanților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile sînt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

În această ordine de idei, Completul apreciază cu certitudine că, contestarea actului judecătoresc cu depășirea intervalului de timp menționat, demonstrează atitudinea neglijentă a recurentului față de drepturile procedurale conferite de legislația națională.

Pe cale de consecință, examinarea unui recurs tardiv declarat împotriva unei hotărâri definitive ar avea un efect incompatibil cu principiul securității raporturilor juridice, garantat de articolul 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și ar încălca dreptul intimatului la un proces echitabil.

Urmare celor menționate, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul lui Andronache Iurie, avocatul Sîrbu-Beșliu Irina ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de reprezentantul lui Andronache Iurie, avocatul Sîrbu-Beșliu Irina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat